

26 Martie **Isus Cheamă pe cei mai neînsemnați** **Vindecarea unui Îndrăcit**

Text biblic Marcu 5:1-13,18-20

Versetul de aur

El a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau. Marcu 5:20

Introducere

O caracteristică oarecum confuză a Evangheliei după Marcu este prezentată în această relatare: tendința lui Isus de-a lungul primei jumătăți a cărții, de a spune oamenilor pe care Isus i-a vindecat să nu spună nimănui nimic (Marcu 1:44; 7:36; 8:30). Acesta a fost numit secretul mesianic.

Au fost propuse multe teorii pentru această poruncă a lui Isus de a nu spune nimic oamenilor despre vindecarea primită. Unul dintre acestea este că Isus nu a vrut ca oamenii să nu aibe prea multe așteptări și idei greșite despre ceea ce înseamnă pentru El să fie Mesia. În timp ce oamenii căutau un Mesia politic care să-i elibereze de imperialismul roman, Isus a folosit acest timp pentru a învăța poporul despre rolul mai mare pe care-l are Mesia. Isus a dorit, de asemenea, ca lucrarea Sa să fie definită ca o lucrare de predicare și de predare mai mult decât o lucrare de vindecare și de miracole (Marcu 1:35-39). Nevoile constante ale oamenilor din jurul Lui și ale mulțimilor de oameni care caută vindecare i-ar fi putut lua din timpul de învățare a poporului. Slujirea lui de predicare a fost susținută de miracole, nu invers.

Relatarea despre înderăcitul din Gadara apare în timpul predicării lui Isus în Galileea. Această istorisire se află într-o parte a cărții lui Marcu care conține alte câteva relatări care se concentrează pe puterea și autoritatea lui Isus (Marcu 4:35-41; 5:21-34).

Contextul lecției

I. Isus ajunge în Gadara (Marcu 5:1-5)

A. Isus (v1)

„Celălalt țărm al mării” este partea de est a Mării Galileii. Această regiune a fost numită în linii mari Decapolis, însemnând „10 orașe”. Gadara se găsește la cam 6 mile de țărm.

B. Înderăcitul (v 2-5)

Ieșirea bărbatului din morminte și faptul că locuia printre morminte au fost un motiv de îngrijorare imediată. Aceste morminte puteau fi cavouri sau adâncituri în stâncă, formând o necropolă: orașul morților. A avea un spirit necurat indică o posesie supranaturală (Marcu 1:23-27). Orice evreu care se apropie de demonic era considerat necurat din cauza apropierii lui continue de cei morți (Numeri 19:11, 13, 16). Nicăieri în această relatare Isus nu își exprimă însă îngrijorarea cu privire la necurăția rituală. Acest om a fost atît de

mult legat de puterea satanei încât nu putea nimeni să-l controleze, nici măcar lanțurile nu puteau să-l oprească de a nu se tăia.

II. Întâlnirea cu Isus (Marcu 5:6-13)

A. Rugăciunea înderăcitului (v 6-13a)

Pentru că acestea s-au întâmplat în ținutul Gadarenilor, este cu neputință ca un om de pe stradă să știe cine este Isus și să i se închine. După toate ce s-au întâmplat mai înainte este cu neputință ca un înderăcit să vorbească și să numească pe Isus pentru prima dată, „Fiul lui Dumnezeu”, aceasta fiind o dovadă că și demonii au știut cine este Isus. O „Legiune” este o armată romană de 6.000 de soldați., dar în acest caz „Legiunea” reprezintă un mare număr de spirite care au intrat în acel om. Faptul că această regiune era o regiune păgână (ei creșteau porci pentru ritualele păgâne). Legiunea de demoni au cerut lui Isus să nu-i trimită afară din ținutul acela, ci mai bine sa-i trimită în turma de porci de aproape 2000 care s-au înecat în mare.

III. Isus pleacă din Gadara (Marcu 5:18-20)

A. Despărțirea de cel înderăcit (v 18-19)

Acest fost înderăcit a văzut ce miracol a făcut Dumnezeu cu el, și a dorit să meargă cu Isus, dar El nu i-a dat voie, ci la trimis acasă la ai săi să spună ce minune a făcut Dumnezeu cu el. În prima parte a Evangheliei lui Marcu se relatează cum Isus cere oamenilor pe care i-a vindecat să nu spună nimănui ce s-a întâmplat, dar probabil în această regiune dintre neamuri (care nu aveau Scriptura), el a dat voie acestui om să meargă acasă și să povestească totul, prin aceasta se va pregăti terenul pentru primirea pocăinței.

B. Întoarcerea acasă (v 20)

Acest om vindecat a trecut prin Decapolis și a mărturisit tuturor ce sa întâmplat cu el și ceea ce a făcut Isus. Prin aceasta el a fost o mărturie vie palpabilă a tot ce sa întâmplat.

CONCLUZII

Și noi am fost eliberați de Isus. Și, ca fostul demoniac, am ieșit dintr-o viață care semăna mai mult cu moartea (Ef 2:1-10; Col 2:13-15). Și noi suntem chemați să istorisim ceea ce a făcut Isus pentru noi, să ne pregătim noi și cei din jurul nostru pentru a-L întâlni pe Hristos și a veni la o viață nouă (Matei 28:18-20). Indiferent de legiunile care luptă împotriva noastră, Isus deține controlul! Tot ce trebuie să facem este să ne punem credința în El, cu bucurie și ascultare.

Ce trebuie să memorăm: Isus deține toată puterea, strigă la el după ajutor.